

introit: *Lide, v každý čas v něho doufej, vylévej před ním své srdce! Bůh je naše útočiště. (Žalm 62,9)*

píseň 442

modlitba

píseň 631

čtení: Jan 3, 1-21

text kázání: Matouš 13, 13-16

Bratři a sestry,

mám dnes na srdci slovo o srdci. Každý křesťan jistě chápe, že se nechceme bavit o srdci, které bije v našem hrudním koši, ale o tom srdci duchovním. Nicméně když Pán Ježíš říká, **proto k nim mluvím v podobenstvích, aby pochopili**, můžeme si to naše duchovní srdce přiblížit právě na tom tělesném srdci. My víme, že dokud naše srdce tluče, tak jsme naživu,. Pokud přestane tlouct, umíráme. Srdce je tedy velmi důležitý orgán pro život, neboť pumpuje okysličenou krev do těla. A to duchovní srdce? To je přece důležité pro náš duchovní život, tedy pro život věčný. Ovšem z pohledu věčnosti je potřeba rozlišovat. Někdo by řekl, že duše je to duchovní srdce a duše nám umožňuje prožívat nějaký duchovní život. Řekli by vám to mnozí stoupenci všelijakých např. východních náboženství. Nebo mnozí lidé dnes přemýšlejí, v duchu panteismu. Tzn. *Bůh je všechno a ve všem, tedy i ve tvém srdci, ty sám jsi bůh, je potřeba to jen poznat, najít sám sebe, najít boha ve svém srdci*. My však víme, že Bible mluví o prázdném lidském srdci, které potřebuje Boha. Pán Ježíš tluče na naše srdce a je potřeba otevřít, aby v něm mohl přebývat. Je potřeba tedy Pána Ježíše do svého srdce pozvat modlitbou. Pán Ježíš tedy mluví o nutnosti **znovuzrození. Musíte se narodit znovu**. Ne z těla, ale z vody a z Ducha s velkým „D.“ Z Ducha svatého.

Když Bůh na počátku stvořil člověka, stvořil ho tak, že v lidském srdci přebýval. Bůh měl s člověkem nejnaternější možné obecenství. Avšak přišel do toho lidský hřích. A ten způsobil, že se člověk oddělil od Boha a Bůh od té doby v člověku nepřebýval. To duchovní srdce, které člověk má, je v té chvíli bez Boha. **A tak, jak je, nemůže v tomto stavu člověk vejít do Božího království**. Nemůže se setkat s Bohem a nebude zakoušet věčný život. Ale protože Bůh je milosrdný, nabízí člověku novou šanci. Poslal svého Syna, aby nám věčný život opět daroval. Jenže zde je právě ta jediná podmínka, kterou Ježíš říká: **Musíte se narodit znovu**. Tzn. uvěřit v Ježíše Krista a přijmout ho do svého srdce jako svého Pána a Spasitele. Ten, kdo tak učinil, zakouší s Bohem obecenství, a dostává od Boha **nové srdce**. A jak to přirovnává prorok Ezechiel, **místo srdce kamenného, dostanete srdce z masa**. A když si to představíme, že kdyby to naše tělesné srdce bylo skutečně z kamene, tak to bychom vlastně nežili. A z toho Božího pohledu věčnosti, ten, kdo není znovuzrozený, jakoby vlastně nežil. Má první otázka dnes tedy zní. **Jsi znovuzrozený? Věříš v Pána Ježíše Krista? Máš s ním to nejnaternější obecenství? Působí ve tvém srdci Duch svatý?** Pokud je zde někdo takový, kdo o tom pochybuje, nechť se nad tím vážně zamyslí. Protože nemít duchovní srdce „z masa“, to je jako nežít.

Nicméně mnozí si jistě řeknete, tohle jsem slyšel mnohokrát, tohle už mám dávno za sebou. Pokud tomu tak je, pak je to dobře. Ovšem Pán Ježíš mluví v evangeliu o určitém nebezpečí: **„Budete stále poslouchat, a nepochopíte, ustavičně budete hledět, a nevidíte. Neboť obrostlo tukem srdce tohoto lidu, ušima nedoslýchají a oči zavřeli, takže nevidí očima a ušima neuslyší, srdcem nepochopí a neobráti se – a já je neuzdravím.“** Stejně tak jako to tělesné srdíčko může onemocnět nebo zkolabovat, tak se to může stát i s tím duchovním **novým srdcem**, od Hospodina. A stejně jako lékař říká pacientům, že by měli zhubnout, že by neměli tolik kouřit, že by měli to své srdíčko trochu šetřit, a oni si nedají říct, tak je to podobné i v té duchovní oblasti. Pán Bůh je jako lékař, který říká, **vaše srdce obrostlo tukem, a jestli s tím nebudete něco dělat, jestli nezměníte životní styl, jestli budete přivírat oči a zakrývat si uši před mým varováním, pak vás nebudu moci uzdravit**. Jak, bratři a sestry, rozumět tomu slovu, že **srdce obrostlo tukem**? Že přes ten tuk člověk neslyší Boží volání? Že přes ten tuk se mu Bůh zdá vzdálen? Že přes ten tuk je jeho svědomí otupělé? Že přes ten tuk si prostě člověk nedá říct a není schopen se odvrátit od svého hříchu? Nebo že ten tuk způsobuje takovéto funění a únavu? A co je vlastně ten tuk? Co tím prorok, nebo i Pán Ježíš vlastně myslí? Možná to lépe pochopíme, když budeme pátrat v lékařské oblasti. Cituji z jednoho komentáře o obezitě a hubnutí: **Když přibíráte, tak zásobní tuk se hromadí nejen na břiše – ale i v břiše. Jinými slovy, tuková tkáň přibývá okolo střev, jater a pod kůží kolem břicha. To se následně počítá –**

břicho roste i uvnitř, i pod kůží. Pokud se na to podíváme z pohledu zdraví, je to ještě horší. Zásobní tuk se totiž hromadí i v hrudi, například kolem srdce. Hrudní koš však neumožňuje aby se zvětšil a tak obezita tlačí na srdce jako obruč. Není divu, že srdce, které je obrostlé tukem nebude fungovat normálně. Připočítejte k tomu i zúžené cévy a máte nejčastější příčinu úmrtí u obézních – kardiovaskulární choroby, nejčastěji infarkt. Pokud vás v této chvíli stále ještě zajímá shazování oblasti pupku, skočte do řeznictví a kupte si jedno srdce. Skoro všechny jsou přerostlé tukem. Doma si zkuste, jaký pevný ten tuk je. Je problém rozřezat ho. Pokud ho chytíte do rukou, je problém ohnout ho. Je jasné, že obezitu způsobuje nezdravý životní styl, nadměrné konzumování potravin, které obezitu způsobují. Nechci zde ale dělat přednášku o obezitě, chci se vrátit k tomu duchovnímu srdci, které obrůstá tukem. Protože ten duchovní tuk způsobuje problém tomu našemu duchovnímu srdci. My můžeme v oblasti lékařství si nechat poradit, co změnit, abychom se uzdravili. V té oblasti duchovní však k nám hovoří Boží slovo. Jsme schopni Ho ještě slyšet? Jsem schopni podle něj jednat? Anebo nám to už je jedno, protože jsme obrostli tukem? A co ten duchovní tuk? Ten tuk to je následek naší neposlušnosti vůči Božímu slovu. A stejně jako si člověk s obézními problémy řekne, **však, co bych si nedopřál, když mám na to chuť, však se mi nic nestane**, tak podobně zákeřný dokáže být lidský hřích. Také se tváří, že neublíží, a když ho učiníte, může se vám zdát, že se vlastně nic nestalo. Někdo např. přestane ctít den odpočinku, den oddělený pro Boha. Přestane chodit pravidelně do církve, a zdá se, že se nic neděje. Přichází to plíživě. Za nějaký čas si člověk navykne a přestane chodit zcela. Anebo si někdo začne žít sexuálním životem mimo manželství, a taky se zdá, že se vlastně nic neděje. Anebo je někdo trvale na někoho nazloben, neodpustí mu a jeho srdce postupně se stává zahořklé a stále tvrdší. Anebo někdo zaměří svůj život na vydělávání peněz, na kariéru a na Boha už jaksi čas nezbyvá. K čemu to pak vede? Např. k přemýšlení, že ze služby pro Pána Boha nemám ani korunu, tak proč bych mu sloužil. Vždyť čas je pro mne tak drahý, proč bych ho měl ztrácet nějakou službou, bohuľibou činností, nebo modlitbou? Nebo se člověk jednoduše přestane sytit „zdravou stravou“ Božího slova a začne používat všelijaké umělé náhražky, všelijaké ty cukry, co se tváří v pohodě, ale jsou vlastně škodlivé. Člověk je pak místo Boha, plný tohoto světa a starostí z tohoto světa. Hřích, bratři a sestry, a všelijaké nedobré postoje, pokud se jich člověk neodříká, udělají z křesťana opět pohana. Hřích mění naše postoje. Znovu se pak stáváme lidmi z kamennými srdci. Protože hřích na našem duchovním srdci vytváří „tuk“, kterým naše srdce tvrdne. Těžkopak s tím někdo něco zmůže. A i Bůh říká, **Neboť obrostlo tukem srdce tohoto lidu, ušima nedoslýchají a oči zavřeli, takže neuvidí očima a ušima neuslyší, srdcem nepochopí a neobráti se – a já je neuzdravím.** Jaké hrozí nebezpečí člověku, jehož tělesné srdce obrostlo tukem? Hrozí mu infarkt. Jaké pak hrozí nebezpečí duchovnímu člověku? Že ztratí víru, která má moc jej spasit. **Střežte proto, své srdce, praví Pán.** Jak? Znovu se podívejme na rady odborníků na tělesné srdce:

Stejně jako jakýkoliv jiný sval, i srdce sílí při pravidelném a dobrém cvičení za přísunu vzduchu. Pokud budete sportovat, srdce bude sílit. Tělesné srdce však člověk cvičí jen pro pozemský život, který trvá tak krátce. O to více, bychom však měli cvičit to srdce duchovní. Pravidelná duchovní cvičení, modlitba, slovo Boží, chvály. A samozřejmě, občas je potřeba si nechat natočit duchovní EKG. A co ono nám řekne? Např. **Kde je tvé srdce, tam je i tvůj poklad.** Jinými slovy, zkus si sám zodpovědět popravdě na tuto otázku: **Kde je tvé srdce? Nebylo dříve více u Pána? Nebyl jsi ochoten pro něj kdysi udělat cokoliv? A co dnes? Čím je tvé srdce naplněno? Jsi unavený vírou? Je ti lépe ve světě? Je ti všechno už jedno? Nejsi už ochoten sloužit Pánu Ježíši?** Je-li tomu tak a uvědomuješ-li si svůj zoufalý stav, pak je to ještě dobré, pak je naděje na uzdravení. Ovšem, neslyšíš-li, srdcem nechápeš, nejsi-li ochoten se odvrátit od zhoubných věcí, pak tě ani Pán nebude moci léčit. Snad tedy o tobě i o mě ještě platí: **Blažené vaše oči, že vidí, i vaše uši, že slyší.** Amen.

Píseň 379 258 modlitby

slovo poslání: Srdce člověka bývá před pádem zpupné, kdežto slávu předchází pokora. (Př 18,12)

požehnání: A milost Pána Ježíše Krista a láska Boží, dar i přítomnost Ducha svatého, budiž a zůstávej se všemi námi. Amen.

Píseň 685

